

Publicerad 2007-08-27 19:39 av Mindfuck

Min ärrade själ.

Det gör ont i min ärrade själ
Såren som aldrig läker märks alltför väl
Det är en smärta som består
En smärta som jämt finns där, som aldrig går

En gång var jag precis som du
Jag plockade blommor, skrattade och log
Med åren kom all hat och sorg
Det var då flickan inom mig dog
Jag vill bli som då, men är skyddad av min borg

Jag bor ensam i min egen lilla värld
Ingen kan skada mig, ingen kan röra mig
Jag trivs här, det är en lätt färd
Men jag vill ju så gärna vara nära dig

Jag vet inte längre hur jag mår
Vad har jag blivit under dessa år?
Den flickan som en gång fanns är borta, jag är satt i trans

(Vilken färg har själen älskling?)
(Vilken färg har du & jag?)

Oavsett om jag är som du eller ej
Måste du acceptera mig
Snälla försök inte förstå, älska mig bara
Jag kommer aldrig bli den jag vill vara

(Ett långfinger åt döden)

Alla ska vi en gång lämna det vi har
Det kan dröja timmar, år och dar
Eller så tar det slut så fort
Man hinner inte märka någonting innan allt blåst bort

Jag har kommit fram till en sak idag
Nu vill jag inte vara du, jag vill vara jag
Min lilla värld är spetsad av glas

Jag slog sönder det, det sa bara kras

Nu försöker jag få tillbaka mitt liv igen

Ska jag lyckas? Vi får se det sen

Önska mig lycka till på vägen

Jag ska tänka på dig i alla lägen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mindfuck med Poeter.se id #7097 innehar upphovsrätten